

Csak kisebb békebizottság utazik Párisba.

— A magyar béke ügye. —

Budapest, december 13. A tegnapi minisztertanács a békemegbizottak névsorát teljesen összeállította. A névsorban, mint új nevek szerepelnek *Charmant* Oszkár, volt bécsi követ és *Peidl* Gyula a szocialista-párt megbízottja. A békebizottság kiküldésével szemben a kormányban két álláspont vitázott egymással. Az eredeti terv az volt, hogy az egész, mintegy 70 tagot számláló delegáció együtt menjen Neuillybe és ott állandó tartózkodása alatt, mint Magyarország teljhatalmu bizottsága érintkezzék és tárgyaljon az ötös bizottsággal. A tegnapi minisztertanácson az az álláspont is szóba került, hogy a korona- valuta rettenetes diszársziójára való tekintettel elegendő, ha néhány tagból álló kisebb bizottság utazik Párisba. Ez a bizottság átveszi a békeszerződésnek amugy is ultimátumszerűen hangzó pontjait, azután hazahozza és itt vitatja meg a nagybizottság, szakértőkkel együtt a

jegyzéket és tesz majd javaslatot a módosításra. A minisztertanács hangulata után igen valószínű, hogy az utóbbi álláspont fog érvényesülni és így karácsony után alkalmasint egy kisebb magyar bizottság indul Párisba, hogy az ötös tanácstól átvegye a magyar békeszerződést.

A csehek visszavonulása a demarkációs vonalra.

Miskolc, december 13. December 12-ikén a csehek kiürítették Sátoraljaújhegyt. Ezzel egy időben a határzárát ismét megszorították, úgy hogy a demarkációs vonalon csak a prágai minisztérium engedélyével lehet átmenni. Csehországból semmit sem szabad Tótföldre bevinni. A polgári lakosság és a katonaság körében észrevehető idegesség vett erőt. A keleti részben a cseh tisztviselők általános rendeletet kaptak, amely esetleges elszállításokra vonatkozólag intézkedik. A fegyver a cseh csapatok körében észrevehetően csökkent, ami abban nyilvánul meg, hogy a lakosságot rendszeresen sanyargatják. A Tisza keleti partjain már csak kis utócsapatok állanak.

A paprika forgalma.

— A vegyvizsgáló-hivatal közleménye. —

A szegedi vegyvizsgáló-hivatal vezetősége pár nappal ezelőtt közleményt adott ki, amely a paprika termelésének és forgalmának kérdésével foglalkozott, válaszul arra a memorandumra, amelyet dr. Gerle Imre vezetésével a szegedi termelők küldöttsége adott át a földmívelési kormánynak. A vegyvizsgáló vezetősége szükségesnek tartja az állami szoros felügyeletet úgy a termelés, mint a forgalom fölött, főképpen a hamisítások miatt. Dr. Csonka Ferenc, a vegyvizsgáló-hivatal főnöke elmondta, hogy amikor a hivatal megkezdte működését, a szegedi paprika nyolcvan százaléka hamisított volt. Dr. Csonka nem tartja valószínűnek a kormány paprika-rendeletének gyökeres módosítását. A vegyvizsgáló vezetősége a mult-kori közleményt most az alábbiakban folytatja:

A jelenlegi gyalgó valutáris viszonyok mellett a magyar paprika talán ideig-óráig felszínre tudná magát tartani a spanyollal való versenyében, de vakondoklátókörű az a nézet, amely magát azzal kecsegtetné, hogy a szegedi paprika a jövő szabadversenyben a spanyol-paprikával szemben megtudná állni a helyét. Csak röviden utalni kell *Pick* Jenőnek spanyolországi utijelentésére. A spanyolországi termelési viszonyok sokkalta kedvezőbbek, mert az éghajlat ott mérsékeltlen meleg. A paprika termeléséhez többek között nem kell melegágy, a spanyol-paprika tenyésztése a mienkének majd kétszerese. Kevesebb az üzemköltség és többet terem. Ne álltassuk magunkat! Ha a pénzünk megjavul s ha a határok megnyílnak, a magyar paprika exportja szenvedni fog a spanyolnak a versenyétől. Ezért az állam már két évvel ezelőtt megteff minden tőle telhető, hogy a paprika jövőjét biztosítsa. Kalocsán paprikakísérleti állomást állított fel, mely hivatva lesz, hogy oly fajtákat tenyesszen ki, melyek bő termésben a spanyol-paprikával vetekednek. Talán még időelőtti a tudományos kísérletek szempontjából ez a kijelentés, de öröndetes tény, hogy a kalocsai

paprikakísérleti állomás már eddig is olyan paprikafajtákat tenyészített ki, melyek a maximális termésnek kétszeresét adják. A kormány már a tavasszal *Fajszon*, *Faddon* és *Szegeden szaporítótelepeket fog létesíteni*, melyek a már legbővebben termő fajtáknak elszaporítását fogják eszközölni. Hogy milyen nagy fontosságot tulajdonított az állam a mezőgazdasági kísérleti intézményeknek, erre nézve felemlítjük, hogy egy évvel ezelőtt 12 milliót szánt a kísérletiügyi intézményeknek, amiből a Szegeden felállítandó mezőgazdasági intézet egymaga két milliót kapott volna. A bolsevik rablógazdaság, sajnos, ezt a pénzt is elorozta. De a kormány a kommunista-kifosztás dacára sem ejtette el a tervet, hogy a biztató eredményeket valóra váltsa: *Szegeden mezőgazdasági intézetet fog felállítani*, mely a magyar mezőgazdasági szakoktatás atyjának, *Cserhádi* Sándornak már ezelőtt 15 évvel hangoztatott és szorgalmazott javaslatát hivatva lesz megvalósítani: az alföldi mezőgazdasági intézetet.

Naiv hit tehát ily körülmények között nagy állami „jóvelemről” beszélni, mikor a kormány milliók befektetéseket, tetemes évi költségeket szán arra, hogy ezzel a termelési hozamot javítsa s hogy a többtermelésből, az exportból származó hasznat azoknak érdekében fordítsa, akik a paprikával foglalkoznak.

De nemcsak a többtermelés teszi indokolttá, hogy a paprika állami kezelésbe vétessék. A minőség is súlyosan latba esik. A szegedi laboratórium évtizedeken át folytatott kitartó munkája, részint piacának hozzáférhetősége tette lehetővé, hogy a hamisítást kiirtsa. Sajnos, Kalocsára ez nem mondható, ott egyes falvak a paprikahamisítást keresetszerűen üzik s ebből élnek még ma is. Ezeknek a hamisítóknak egyike is többet árt a magyar paprika hírnevének, mint amennyit ezernyi becsületes, dolgozó kéz produkálni képes. Oly társadalmi viszonyok között, ahol a hamisítást meggátító ellenőrzőnek a zugkupecsek és méregkeverők a testi épségét, életét veszélyeztetik, ahol a bezárást nem tartják megszegényítőnek, ilyen erkölcsi nézetű társadalmi rétegek között balhít azt állí-

tani, hogy a hamisítás keresetszerűsége a társadalom maga fogja kivetni, kiküszöbölni.

Szegeden sem a társadalom írtotta ki a hamisítást, amit a vegyvizsgáló-állomás és a rendőri büntető bíróság igazolhat. Ezt olyan fejlett erkölcsi érzésű társadalom teheti, mint a svájci, ahol az első ízben tettenért hamisítót Svájc egész területén lehetetlenné teszik. Ott a hamisító mindjárt felszedheti sátorfáját, hogy Svájcra, az sajnos nem áll nálunk, ahol minden hamisítónak, csempésznek, árdragítónak és lánco- lalt kereskedőnek mindig akad kármentője, védője.

Téves a memorandumnak az az állítása, amely a termelőt, mint kárvallottat állítja be. Illetékteleneknek érezzük magukat arra, hogy a paprika termelése és forgalombahozása révén a háboru alatt szerzett vagyoni állapotok arányos vagy aránytalan elosztódásának taglalásába bocsátkozunk; de a háboru alatt a paprikából szerzett vagyonok legyenek beszédes tanui a paprika jóvedelmezőségére. Épp a jóvedelmezőség keltette fel a nyereségvágy szélsőségét, amint azt egy francia közmondás tartja, hogy evés közben jön meg az étvágy. Nos! Ez az étvágy az élelmezési mizériák ellenére is, sem akar alábbhagyni. De ennek az étvágnak szükség szerű csökkenéséről egy arab közmondás azt példázza, hogy Allah gondoskodott arról, hogy a pálmák ne nőjenek az égig! Ám, de viszont az államnak legkevésbé sem célja az, hogy a termelők a tisztességes, sőt lehető nagy haszontól megfossza. Az állami kezelés a vég- eredményben hasznára lesz a gazdának, a kikészítőnek s az egész országnak.

Egyről ne feledkezzünk meg! Nem elég, hogy egyesek emberfeletti munkát végeznek, hogy az Alföld elmaradt mezőgazdasági viszonyait meg- javuljanak. Ennél a kérdésnél minden épke- ző láb gazdának össze kell fognia megértéssel, buzgalommal. A multak bűnét, mely az Alföldet teljesen magára hagyta s az Alföld rovására, kárára, a végekre helyezte a mezőgazdasági intézményeket, tegyük mi jóvá azzal, hogyha mindenünkből ki is fosztottak, éljünk azzal, amink megmaradt még, éljünk a munkával. Vigyük a termelést az Alföldön legalább odáig, hogy elérjük Dunántúlt. Kezdetnek is nagy munka lesz.

Kérjen

„CZINNER” SZALÁMIT.

Minden jobb fűszer- és cse- mege-üzletben kapható.

Őszi és téli divat

Kosztümök, szőrmekabátok, utazó és es- télyi ruhák legolcsóbban beszerezhetők

Zsolnaynál

Széchenyi-tér 9. sz. (Korzó-mozi ház.)

Telefon-szám 15-01.

326

Telefon 15-01.

Megjelent a 269
KERTÉSZ- FELE
OLCSÓNKÖNYVTÁR
KÖNYVJEGYZEKE

Magyar, német
és francia köny-
vek. Kölcsön-
havonta 6 kor.
Zrínyi-u. 2. sz.
Telefon 12-80.

Karácsonyra és ujévre

Kosztümkelmék, selymek,
Crepdechinek és Barchettok
mélyen leszállított árban ==

Gerő és Tabár cégnél

Széchenyi-tér 7. szám.

328

Férfi ingek,

legszebb női fehérneműek, női, férfi és gyermekharis-
nyák, chiffonok, batistok, zephyrek legnagyobb választékban
SOÓS LAJOS saját készítésű fehérneműek áruházában, Oroszlán- és Iskola-u. sarkán.